

Dubravko Jagatić 12. STU 24.

Tijekom pune 22 godine B.P. Club hrvatskog jazz velikana **Boška Petrovića**, smješten u strogom centru Zagreba bio je svojevrsni dnevni meeting point za kulturnjake grada Zagreba, ali što je važnije jazz klub na kojega su bili ponosni. Dakako, najviše Boško Petrović koji je zahvaljujući svojoj reputaciji ali i jedinstvenoj gostoljubivosti stanovnicima Zagreba omogućio da uživaju i nastupima najvećih svjetskih jazz muzičara.

Kada se klub zatvorio 2011. godine, bilo je jasno da je time završila i jedna era noćnog života grada Zagreba i dotadašnji život jazz kao takvog u metropoli. Istini za volju, gotovo nitko nije vjerovao da će klub ostati zauvijek zatvoren već da treba proći neko vrijeme da se sve sredi pa će sigurno ponovo otvoriti svoja vrata. Danas su uvijek vrata zatvorena i nitko ne zna hoće li se ikada više i kada otvoriti. Jazz je u Zagrebu nastavio svoj život brojnim drugim klubovima kao endemska vrsta. Večeri posvećene jazzu koje najčešće nisu bile dugoga vijeka pak promocija novih jazz izdanja.

Posebnu je pažnju izazvalo otvaranje VIP kluba u još strožem centru na Trgu bana Jelačića kojega je vodio zaljubljenik u jazz Dražen Kokanović i koji je na neki način trebao biti svojevrsni nasljednik B.P. Cluba ali je iz raznoraznih razloga klub vrlo brzo prerastao u još jedan prosječan zagrebački klub bez ciljanog sadržaja. Povremeno se i danas u njemu održavaju jazz koncerti. Bacchus jazz bar smješten na Zrinjevcu sve je to vrijeme ostao kao jedna sićušna oaza za ljubitelje jazz i jazz muzičare koji su ipak dobili svoj gutljaj jazz. Jako mali gutljaj.

Neko je vrijeme i Kulturni centar Mesnička bio svojevrsni meeting point za nezavisnu i jazz scenu Zagreba, ali to je trajalo svega par godina. Jazz je ostao na ulici. Proteklih par mjeseci klub Pri Nami preuzeo je ulogu kluba koji voli i podržava jazz zbog čega se sve više jazz koncerata održava upravo u tom prostoru ali i ne samo ja:

Kako je moguće da glavni grad Hrvatske danas nema niti jedan jazz klub u kojem bi mogli jazz muzičari svakodnevno zalaziti? Novi meeting point ljubitelja jazz. Klub u kojem bi Kokanović, koji i dalje uporno dovodi najveća imena sa svjetske jazz scene putem Zagreb Jazz festivala kao i jazz festivala Backstage Live Pula mogao kontinuirano dovoditi i dalje vrhunske jazz muzičare. Mjesto na kojem bi Lana Janjanin kao umjetnička ravnateljica festivala Jazz.hr komotno mogla organizirati svake godine tu sve cjenjeniju smotru novih europskih regionalnih i hrvatskih jazz zvijezda. Mjesto u kojem bi najveći poznavatelj jazz u Hrvatskoj i urednik portala Jazz.hr bio urednik programa. Mjesto u kojem iz zvučnika svira probrana jazz muzika uz prvu jutarnju kavu pa sve do zatvaranja u sitnim noćnim satima. Mjesto u kojem bi se s vremena na vrijeme mogli pogledati dokumentarci o najznačajnijim jazz glazbenicima u povijesti. Mjesto koje ne bi trebali posebno tražiti ako ste j muzičar i želite promovirati svoj novi album. Klub u kojem ćete uvijek uhvatiti predstavljanje nekog novog jazz izdanja. Ili pak povesti svog prijatelja koji vas je prvi put posjetio u Zagrebu a znate da voli jazz.

BP Club je bio mjesto gdje ste gotovo sa sigurnošću uvijek za stolom Boška Petrovića mogli sresti i druge jazz velikane poput Miljenka Prohaske, Branka Bulića i drugih. Kao što nema sumnje da bi ste u takvom jednom zagrebačkom jazz klubu često mogli sresti Tonija Starešinića, Filipa Pavića, Brunu Matić, Borka Rupenu, Zvonimira Bajevića, Davor Doležala, Davora Križića, Mirona Hausera, Igora Geržinu, Petra Čulibrka, članove jazz orkestra HRT-a i sve one mlade jazz muzičare koji su se upravo vratili sa školovanja za jazz muzičare iz Beča ili Graza. I svatko bi od njih sigurno s veseljem zaszvirao na pozornici tog kluba, kapaciteta do 100 ljudi. Više nego dovoljno.

Jasno je da živimo u kapitalizmu, tržište je otvoreno i da su sve opcije moguće, te da nema prepreke da se ne ugostitelj sklon jazzu (ukoliko postoje takvi) uhvati u koštac s vođenjem jednog takvog kluba u kojem su cijene umjerene (nije lako živjeti od jazz) a ponuda pića odlična. Muzičari nisu ugostitelji, niti menadžeri, a jazz muzičari još manje, no sigurno negdje postoji netko. U Zagrebu je ove godine osnovana gradska ustanova Novi prostori kulture s ciljem poticanja i razvoja dostupnosti kulture u Zagrebu i to u suradnji sa svim akterima u kulturi, pojedincima i lokalnom zajednicom sa željom da se upravlja novim i postojećim gradskim prostorima, da razvijaju kulturnu ponudu i organiziraju dinamična događanja širom grada. Nažalost, Ured za imovinu je taj koji raspolaže popisom prostora u gradskom vlasništvu koji zjape prazni pa samo oni mogu predložiti neki postojeći neiskorišteni prostor za potencijalni jazz klub. No, zašto ne potaknuti otvaranje jednog jazz kluba? Samo potaknuti. Zašto ne omogućiti da se takav jedan prostor preuredi za potrebe jazz kluba? Samo barem olakša dobivanje svih potrebnih dozvola. Nema sumnje da bi se neki ugostitelj zainteresirao i shvatio potencijal jednog takvog kluba pa makar bio i jazz klub. Zagreb to bezrezervno zaslužuje! Jazz scena u Hrvatskoj, ne samo

Privatnost

u Zagrebu, gotovo nikad nije bila toliko jaka, sadržajna i raznolika i gotovo je sigurno da bi se godišnja produkcija programa jazz koncerata za čas dogovorila. Da ne spominjemo brojne jazz muzičare iz regije koji jedva čekaju priliku pokazati se pred publikom u Zagrebu. Jazz nikada nije bio niti će biti komercijalni muzički žanr ali je ist tako jasno da je oduvijek imao i uvijek će imati svoju publiku koja će podržavati jazz scenu svojim dolaskom i nastupima jazz muzičara, koja će obilježiti prihvatanje otvaranje jednog takvog jazz kluba i koja će istinski uživati dobrom jazz koncertu – što je najvažnije. Naravno da će jedan takav jazz klub postati novi meeting point u Zagrebu, mjesto na kojem raste jazz i pritom odgojiti neku novu publiku koja će tek otkriti sve tajne i strasti jazz te potaknuti neke nove buduće muzičare da se okrenu prema jazzu. Boško Petrović sigurno nije 22 godine u klubu koji je konstantno bio i minus, ma koliko butelja vina s prijateljima popio. Čak nije ni bitno kako se taj klub održao 22 godine na životu, već je puno važnije da je to bila jedna 'velika' i važna jazz ustanova u kojoj su nerijetko zalazili strani diplomati, poznati muzičari, ljubitelji jazz-a i jazz klub na kojega su svi bili ponosni. Zašto Zagreb nema svoj jazz klub?

Ovaj tekst objavljen je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.